

радосната библиотека

ОТЕЧЕСТВО.

Любовта към отечеството стои над всички други човешки чувства. Тя е въ състоянието да омилотворят най-яростните вражди, които делят синовете на един и същ народ, тя може да раздели сина от майката и съпруга от съпругата. Когато отечеството ни зове, за да го браним, ни еднородно се притичае, хвърляме се въ огъня и умираме щастливо, че сме се борили, за неговото запазване и благодеяние. Ето защо още старите римляни сж казвали: „dulce est дессипи ест про патриа мори“ (сладко и приятно е да се умре за отечеството).

Хората от всички времена сж били изпълнени съ това велико и непобъдимо чувство; тъ и днес още хранят въ дълбините на душата си сжщото чувство, независимо от въпроса въ кой клъг на земята повърхнината водят съществуванито си. И колкото повече една страна е негостоприемна, колкото повече нейният климат е по суровъ и колкото повече жителите ѝ сж страдали, толкова повече тая страна ще се струва на своите обитатели по-красива и по-мила.

Дивакът обича много повече своята сломена колиба, отколкото приниът — своя дворец. Планинския жител смита планината за много по-красива, отколкото обитателта на полето — своята бразда. Подгитайте овчаря от негостоприемна Шотландия дали би искал да замъни своя живот съ живота на най-могшия владетел въ свята и вие ще се увърите, че той, далече от своя роден кът, ще си спомня винаги за него, ще дири навсъкъждь стадата, сладкошумящите ручей и облаците на своята татковина. Той и ъ ма други въжделения, освъа да даде ячменчен хлъбъ, да пие козе млъко и да пфе, вървешкомъ, воинственитъ пфеши, що сж пфли неговитъ дфди. Той би загиналъ ако не се върне въ своето родно мфсто. Той е подобен на планинско растение: неговиятъ коренъ трбва винаги да бже вшитъ въ една скала; то не може да поникне ако вътръте и дждътъ не го чукаят постоянно; земята, пробъжшието и приятното слънце на равнината го водятъ към неминуема смърт.

Има ли по-щастлив човкъ отъ ескимоса въ неговата ужасяваща родина? Какво сж цветята на полскитъ страни прфдъ свфговетъ на Лабрадорския полуостровъ? Какво сж нашитъ тубаи и оютии жилища прфдъ гъмшитъ колиби изпълнени съ димъ? Ескимосътъ се ка ч въ върху плаващето парче ледъ. И, носенъ отъ теченията, той отива къмъ широкото море, съдънки върху тоя тронъ на бога да буритъ. . .

Арабнятъ не забравя своя изборъ, своята камила, а особено своя конь, другарътъ на уединито му. Негърътъ си спомня винаги за колибата, колкото, знамето, зебрата и сло на си.

Прфдъ чувство къмъ отечеството ние всички сме равни. Бфди или богати, малки и голфи, млади и стари, жени или мъже — ние всички чувстваваме да го ри въ насъ свята пламъ на любовта къмъ родина.

Само паритъ на човфчеството, само ония, които сж лишени отъ всичко възншено, благодарно — само тъ не чувствуватъ тая любов и не могатъ да я разбератъ.

Патриотическото чувство е възможно, всеобщо, вфчно и дълбоко вкоренено въ самата ни природа. То съставлява частъ отъ ония величествени полети, които стоятъ по-горф отъ човфшкия духъ и властвуватъ надъ него доброволно или насилствено. Ето защо единъ до брфпознатъ поетъ казва слфднитъ думи, забфлжителни съ голфмата си красотата и съ безкрайната сиправед на чувствата: „Отечеството е първото и послфдното слово на човкъа; въ него се резюмиратъ всичкитъ му радости; неговата чувствено сж създава едновременно насъ и е тей неотбтна и вфчна като Бога.

Отечеството е споменътъ за днитъ на дтънството, за бащинската колѳба съ голфмото дърво прфдъ прага на вратата за любвеобилнитъ милувки на майка ни, за невиннитъ открития на нашия духъ, за мфстото, гдфто сме обичали и сме били обичани за пръвъ пътъ: за кучето, което си играеше съ насъ, за звука на църковната камбана въ селото, звукъ който ни прфдфвъставяше хубавитъ празнични дни, за гласоветъ на домашнитъ добитъци, които се възвръщатъ дома надвечеръ; отечеството е сладостно възпоминание за дима на камината, въ чието огнище е била сложена на топло лодката ни, за щъркела, който отъ височината на покрива хвърля н сж е и погледъ въ полето и въздуха, дфто се носи ароматътъ на толкова цвъти.

Отечеството е земята, гдфто сме родени и отрасли, земята, съ която ни свързватъ най-милитъ възпоминания и нашитъ първи сладостни чувства.

Тамъ, гдфто Божието слънце за пръвъ пътъ се показва на твоя погледъ, гдфто звъздитъ небесни за пръвъ пътъ сж озарили лицето ти, гдфто свфткавидитъ сж ти внушили найнапрфдъ идеята за всемогшието на Бога и неговитъ бури сж те изпълнили съ ужасъ тамъ е твоята любов, твоята родина.

Тамъ, гдфто първото човфшкото око се е навело съ любов надъ твоята люлка, дфто майка ти те е сложила радостно на своя скугъ, а баща ти е посадилъ въ душата ти ученито на мъдростта и християнството тамъ е твоята любов твоята родина.

Моето отечество не е само възлюблената земя, гдфто за пръвъ пътъ сме видели лжнитъ на слънщето. Отечеството ми е навсъкъждь, дфто се радва или страда моето племе. Неразрушими връзки ме свързватъ съ него. Душата ми живее въ мене: въ езика, който говоря, въ монитъ мисли, въ чувствата, които ме въодушевяватъ, въ велнката и вфчна душа на племето, къмъ което принадлежа. И тия връзки сжществуватъ не само между насъ и нашитъ днешни братя, но тоже и между насъ и тия на миналото. Ония, които сж живфели прфдъ насъ, продължаватъ да живятъ въ насъ, както ние ще живфемъ въ тия, които ще дадатъ слфдъ насъ.

СПОРАЗУМЕНИЕТО

Между Ромъния и съглашенито свършено. Влизането въ акция е рфшено.

БУКУРЕЩЪ, 18 авг. В. „Журналъ де-женевъ“ пише: „Въ положение сме днесъ да дадемъ ясни и сигурни съобщения върху поведението на Ромъния. Проекта, който съглашенито връчи на Ромъния на 6 авг. дава едно пълно удовлетворение въ Букурещъ. Ромъния получава всичко, каквото е искала, влиза и цфлия Банатъ.

Споразумението е единъ свършенъ фактъ. Бжащитъ граници на ромънското кралство, въ случай на побда отъ съглашенито, ще се простиратъ отъ Дунава до Тиса и Прутъ.

Освфвъ това Братянуа е постигналъ и другъ единъ успфхъ, за който заслужава да бже поздравенъ, той е прокаралъ незадажливостта въ съглашенито.

Той е отказал на 4-то съглашение да се фиксира сронъ за влизането въ акция, и слфдъ дълги усилия, дошан до споразумение Ромъния сама да си определи рфшителния моментъ. Но въ замъна на това букурещкото правителство формално се е задъжило да пропуцта транзита за муниципал на Турция.

По причина на послфдното обстоятелство, между Ромъния и централни сили ще произлъзатъ недоразумения, които ще принудятъ Ромъния на скоро да влъзе въ акция.“

Разорението на Сърбия.

СОФИЯ, 19 авг. Отъ сведения, получени вечеръ на мърдавото мфсто, се вижда, че пригитовленията срфцу Сърбия сж въ своя край. Новото австро-германско настъпление срфцу Сърбия, което ще има за цфль унищожението на сръбската държава, ще започне въ началото на идния м. септември. Отъ всичко изглежда, че този нтъ сръбскитъ хитрувания не ще могатъ да снасятъ Сърбия отъ престолицето разорение.

БЪЛГАРИЯ
възрщитъ на Германия.

СОФИЯ, 19 авг. На 15-й, по случай падането на Брестъ-Литовскъ, Гаятъ подпрфдсед- на Народното събрание г. д-ръ Момчиловъ телеграфически поздравилъ германския императоръ. Въ изпратената телеграма д-ръ Момчиловъ казва, че България очаква най-скорошната германска мощъ и отъ чувствата на високата справедливост на германския императоръ съдфствие, за да се възвърнатъ териториите, които орджията на съглашенито по единъ разбойнически начинъ а отпфха.

Въ отвговора на тази телеграма Гаятъ подпрфдседателъ получи вечеръ слфдното писмо отъ тукашия германски пълномощенъ м-ръ Михайлесъ.

„Споредъ една депеша отъ германската главна квартира Вие сте отпратили телеграфически поздравъ на императора, на нашия августейши господарь, по случай голфмшитъ побвди на нашата армия и вте изказали надежда, че съ помощта на Германия България ще успие да си възвръне териториите, които бже ограбени. Троя и азъ отъ любовността, която изказвате въ Вашата телеграма, Н. Величество заповеда да Ви прфбавя неговитъ най-сърбечни благодарности.“ — Михайлесъ.

Считаме за нужно да констатираме, че въ този отговоръ, оная частъ на телеграмата на д-ръ Момчилова, въ която се казва, че България разчита на съдфствието отъ страна на Германия, за да си възвърне ограбенитъ земъ, се приповтаря очевидно, съ цфль да се подчертае, че кайзерътъ съществува на България и на нейната справедлива кауза.

СПОРАЗУМЕНИЕТО

СПОРАЗУМЕНИЕТО
Между Ромъния и съглашенито свършено. Влизането въ акция е рфшено.

БУКУРЕЩЪ, 18 авг. В. „Журналъ де-женевъ“ пише: „Въ положение сме днесъ да дадемъ ясни и сигурни съобщения върху поведението на Ромъния. Проекта, който съглашенито връчи на Ромъния на 6 авг. дава едно пълно удовлетворение въ Букурещъ. Ромъния получава всичко, каквото е искала, влиза и цфлия Банатъ.

Споразумението е единъ свършенъ фактъ. Бжащитъ граници на ромънското кралство, въ случай на побда отъ съглашенито, ще се простиратъ отъ Дунава до Тиса и Прутъ.

Освфвъ това Братянуа е постигналъ и другъ единъ успфхъ, за който заслужава да бже поздравенъ, той е прокаралъ незадажливостта въ съглашенито.

Той е отказал на 4-то съглашение да се фиксира сронъ за влизането въ акция, и слфдъ дълги усилия, дошан до споразумение Ромъния сама да си определи рфшителния моментъ. Но въ замъна на това букурещкото правителство формално се е задъжило да пропуцта транзита за муниципал на Турция.

По причина на послфдното обстоятелство, между Ромъния и централни сили ще произлъзатъ недоразумения, които ще принудятъ Ромъния на скоро да влъзе въ акция.“

Разорението на Сърбия.

СОФИЯ, 19 авг. Отъ сведения, получени вечеръ на мърдавото мфсто, се вижда, че пригитовленията срфцу Сърбия сж въ своя край. Новото австро-германско настъпление срфцу Сърбия, което ще има за цфль унищожението на сръбската държава, ще започне въ началото на идния м. септември. Отъ всичко изглежда, че този нтъ сръбскитъ хитрувания не ще могатъ да снасятъ Сърбия отъ престолицето разорение.

БЪЛГАРИЯ
възрщитъ на Германия.

СОФИЯ, 19 авг. На 15-й, по случай падането на Брестъ-Литовскъ, Гаятъ подпрфдсед- на Народното събрание г. д-ръ Момчиловъ телеграфически поздравилъ германския императоръ. Въ изпратената телеграма д-ръ Момчиловъ казва, че България очаква най-скорошната германска мощъ и отъ чувствата на високата справедливост на германския императоръ съдфствие, за да се възвърнатъ териториите, които орджията на съглашенито по единъ разбойнически начинъ а отпфха.

Въ отвговора на тази телеграма Гаятъ подпрфдседателъ получи вечеръ слфдното писмо отъ тукашия германски пълномощенъ м-ръ Михайлесъ.

„Споредъ една депеша отъ германската главна квартира Вие сте отпратили телеграфически поздравъ на императора, на нашия августейши господарь, по случай голфмшитъ побвди на нашата армия и вте изказали надежда, че съ помощта на Германия България ще успие да си възвръне териториите, които бже ограбени. Троя и азъ отъ любовността, която изказвате въ Вашата телеграма, Н. Величество заповеда да Ви прфбавя неговитъ най-сърбечни благодарности.“ — Михайлесъ.

Считаме за нужно да констатираме, че въ този отговоръ, оная частъ на телеграмата на д-ръ Момчилова, въ която се казва, че България разчита на съдфствието отъ страна на Германия, за да си възвърне ограбенитъ земъ, се приповтаря очевидно, съ цфль да се подчертае, че кайзерътъ съществува на България и на нейната справедлива кауза.

Тукъ годишно 3 мѣсѣца

РЕВИЗИЯ

РЕВИЗИЯ
на букурещъ и цариградски договор

СОФИЯ, 19 авг. Събитията се развиватъ съ твърдъ голфма бръзина. Сжществуватъ сериозни основания, за да се твърди, че въпросътъ за ревизията на букурещкия и цариградския договори се намира въ най рфшителната си фаза. Дипломатическата борба за установяване едно трайно положение на Балканитъ по миренъ начинъ, чрезъ задоволяване справедливитъ български искания, е къмъ своя край. Прфбладава убждение, че е необходимо рфшителната дума на България да бже казана въ близко бжаще и то по начинъ да бже чута и уважена.

М-ръ Апостоловъ прфдъ оставка.

СОФИЯ, 19 авг. Излизането на М-ръ Апостолова отъ кабинета се очаква най-късно тази седмица. Увфряватъ, че той не е билъ каненъ да участвува на няколко засъдания на Министерския свфвътъ, въ който било сложени за разрешение въпроси отъ първостепенна важност.

— Вчеръ въ 11 ч. пр. п. м-ръ Апостолова биле пристъгъ в ауденция отъ царя. На тази втора аудиенция на м-ръ Апостоловъ при царя, слфдъ възникналитъ спорове срфдъ стамболовиститъ, с е отдава голфмо значение.

Твърди се, че тязи му аудиенция е въ свързка съ неговото излизане отъ кабинета.

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

СПОГОДБАТА

СПОГОДБАТА
между България и Турция.

БЕРЛИНЪ, 18 авг. „Берлинър Тагебладъ“ пише: Нфколко вфстници днесъ сутринята съобщаватъ пакъ, че българскитъ легация въ Берлинъ и други мфста били уведомени за подпфсване турско-бълг. спогодба.

Това е толкова неточно, колкото и вечерашнитъ подобни свфдения. Както казахме вече въ всички добрф информирани кръгове се приема, че спогодбата е противна на извъстието, че тя е била подписана. Това може да се очаква ежеча сово, обаче, и досега то още не е постигнато.

Също не е изключено, че иматъ да се уреждатъ още нфкои формалности, по които вече не се касае за съдържанието на спогодбата, които имен но и забавятъ нейното подписание.

Срб. неотетжливостъ.

СОФИЯ, 19 авг. Съвзакъипки лошото впечатление отъ поведението на Сърбия, сръбското посланичество сж изпратили самокръпни писма на руския императоръ. Съ тия писма кралъ Петъръ и князь Александъръ цфли да оправдаятъ сръбското бездънство и неотетжливостъ, въ всяко отношение, къмъ България.

